



'Ο γάρ μοις ἐν Σινικῇ. 'Ο ἔγγαρος βίος θεωρεῖται ἐν Σινικῇ ὡς ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖος, δόλιστοι δὲ ἀνδρες ὑπερβαίνουσι τὸ εἰκοστὸν ἕτος τῆς ἡλικίας τῶν, χωρὶς νὰ ριψθῶσιν εἰς τὸν ζυγόν τοῦ γάμου. Οἱ Σινιται νοροδέται ἀνέκαθεν ἐπέβαλον τὸν ἐν προώρῳ ἡλικίᾳ γάμουν, πιστεύοντες δὴ ὃ συγχρικὸς βίος καθιστᾷ τοὺς ἀνθρώπους ἡμερωτέρους ἄμα καὶ δραστηριωτέρους. 'Ο ἀνὴρ, δοτις ἔχει σόζυγον καὶ τέκνα ἵτοι ίδιαν οικογένειαν, ἔχει καὶ περισσότερος ἀφορμάς νὰ διάγῃ ἥρερον καὶ ἐνεργὸν βίον ἢ ὁ ἄγαρος, ἀγαπᾶς δὲ καὶ τιμῆς περισσότερον τὰ καθεστῶτα καὶ εἶναι ἔχθρος πάσης στάσις καὶ πάσης ταραχῆς. "Οπως καὶ πᾶσα ἀλλη λελεγή ἐν Σινικῇ οὐτω καὶ διάρκειας ἔχει πλειστας καὶ πολυπλοκωτάτας ἐθιμοτυπίας. Δέκα πέντε ἡμέρας, ἐνίοτε δὲ καὶ ὀλόκληρον μῆνα πρὸ τῆς ἕορτῆς τῶν γάμων, ἡ νύμφη καὶ αἱ πλησιέσταται αὐτῆς συγγενεῖς καὶ φίλαι· ἀρχίζουσι τοὺς θρήνους καὶ τοὺς ὀδυρμοὺς ἐπὶ τῷ ἐπικειμένῳ χωρισμῷ αὐτῆς ἀπὸ τοῦ πατρικοῦ οἴκου. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἡ νύμφη θρηνοῦσσα λέγει ἐπανειλημμένως δὴ ὃ ἀπὸ τῶν γονέων χωρισμὸς εἶναι δεινότερον τοῦ θανάτου. 'Ολόκληρον τὴν ἀμέως πρὸ τῶν γάμων νύκτα διέρχονται θρηνοῦσσαι καὶ ὀδυρόμεναι, — ὅπως «ἀνακουφίσωσι τὴν θλίψιν των», ὡς λέγουσιν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτη οἱ Σινιται. — Τῇ πρωιά τῆς ἡμέρας τῶν γάμων παρασκευάζεται πρόγευμα ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ γαμβροῦ· ἐπὶ μιᾶς τριπέξης, ἰδρυμένης παρὰ τῇ εἰσόδῳ, λειτουργοῦσσα περιβάλληται ἀξιωρά τι, φορεῖ στολὴν ἀνάλογον πρὸς τὴν κοινωνικήν του θέσιν. 'Αλλ' ἔχει καὶ τὸ δικαιώματα, ἐν ᾧ περιπτεσθεῖ ὁ πατήρ ἢ ὁ πάππος αὐτοῦ εἶνε Μανδαρίνος τρίτον βαθμοῦ, νὰ περιβληθῇ τὴν στολὴν ὑπαλλήλου πέμπτης τάξεως· ἀν ὁ πατήρ ἢ ὁ πάππος εἶνε Μανδαρίνος τετάρτου βαθμοῦ, ὁ νιός δικαιοῦται νὰ φορέσῃ στολὴν πρέπουσαν τῇ ἐβδόμῃ τάξει· ἀν ὁ πατήρ ἢ ὁ πάππος εἶνε Μανδαρίνος ἔκτου βαθμοῦ, ὁ γαμβρὸς δύναται νὰ περιβληθῇ τὴν στολὴν τῆς ὀγδόης τάξεως. 'Αφοῦ ἐνδυθῇ καὶ στολισθῇ ὁ μελλόνυμφος νεανίας μεταβαίνει εἰς τὴν αἰθουσαν τῆς ὑποδοχῆς, ἐνδια γονιπετεῖ ἐνθύπιον τοῦ πατρός αὐτοῦ καὶ ἔγγιζει ἔξακις τὸ ἔδαφος. Κατὰ τὴν γονυκλισίαν ταύτην προσφέρουσιν αὐτῷ ἐν κύπελλον πλῆρες οἶνον καὶ εἴτε παρακαλοῦσιν αὐτὸν νὰ πέμψῃ πρὸς ἀναζήτησην τῆς νύμφης. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εὑρίσκεται ἔτοιμον ἔξι πρὸ τῆς οἰκίας μέγα φορεῖον, τεχνητήν τοῦ ἀναγλύφων κεκόσμημένον καὶ πλουσίως ἐπικεχρυσωμένον. Οἱ περιβεβλημένοι ὑψηλὰ ἀξιωματα μεταχειρίζονται εἰς τοιαύτας περιστάσεις πολυτελέστατα φορεῖα, μὲ ἐρυθρὸν υπασματικά καὶ διὰ πολυτίμων τριχάτων κεκοσμημένα. 'Υπεράνω τῆς εἰσόδου τοῦ φορείου εἶναι κεκολλημένη λωρίς ἐρυθροῦ χάρτου μετά ἐπιγραφῆς, σημαντόνης δὴ εὑρίσκεται παρὸν διὰ τοὺς γάμους τούτους τὸ Κυλιν (μυθιστός τι ζῶν, ὅπερ κατὰ τὴν πίστιν τοῦ λαοῦ ἐμφανίζεται πάντοτε, δοσάκις μέλλει νὰ γεννηθῇ σφόδρα τις καὶ μεγαλοφυῆς ἀνὴρ). Τῆς γαμηλίου πομπῆς προπορεύονται ἀνδρες κρατοῦντες ἔρυθρους πίνακας, ἐφ' ὧν εἶναι γεγραμμένοι χρυσοῖς γράμμασιν οἱ τίτλοι τῶν προγόνων τῆς νύμφης καὶ τοῦ γαμβροῦ. Καθ' ὅλην τὴν πομπὴν προένται ὁσαντις ἀνδρες κρατοῦντες μεγάλους, κομψότατα κεκοσμημένους φανόντος, ἀπαραιτήτοι δὲ εἶναι καὶ οἱ σημιτοφόροι καὶ οἱ πετασοφόροι καὶ οἱ μουσικοί· ὅπισθεν τῆς ὀλης πομπῆς φέρεται ἡ νύμφη ἐν τῷ φορείῳ αὐτῆς. — Διαπορεύεται τὰς κυριωτέρας ὁδοὺς τῆς πόλεως, ὅπως πάντες οἱ γνωστοί καὶ φίλοι λάβωσι τὴν εὐκαιρίαν νὰ ιδωσι καὶ θαυμάσωσιν αὐτήν. Διὰ τυρπάνων θορυβωδῶς κρονομένων ἀναγγέλλεται ἑκάστοτε ἡ προσπέλασις τῆς παρελάσεως εἰς τὰ κυριώτερα μέρη τῆς πόλεως. 'Ο ἐπι τῶν τελετῶν, ἦστοι δὲ ιευθύνων τὴν πομπὴν, εἶναι καὶ ὁ κομιστής μιᾶς ἐπιστολῆς γεγραμμένης ἐπὶ ἐρυθροῦ χάρτου, ἢν ὁ γαμβρὸς ἢ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἀπευθύνει πρὸς τὴν νύμφην, παρακαλῶν αὐτήν νὰ ἐπιβῇ τοῦ φορητοῦ σκιμποδος ὅπως κομισθῇ εἰς τὴν νέαν τρε κατοικίαν. 'Αφοῦ δὲ πουπτὴ φθάσσει εἰς τὴν οἰκίαν

τοῦ πατρὸς τῆς νύμφης, αὐτῇ ἀποχαιρετίζει τοὺς γονεῖς της, γονυπτοῦσα πρὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν καὶ ἐγγέζουσα τὸ ἔδαφος μὲν τὴν κεφαλήν. Μία ἐκ τῶν θεραπαινίδων προσφέρει εἰς τὴν γονυκλινὴν νύμφην κύπελλον οἰνοῦ, ὁ δὲ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ τῆς νύμφης ἀπευθύνουσι πρὸς τὴν ψυχατέρους των βραχεῖάν τινα παραίνεσιν, ὑπομηνήσκοντες αὐτῇ τὰ καθήκοντα τῆς συζύγου. Μετὰ τούτο ἡ νύμφη ἐγείρεται καὶ μεταβαῖνει εἰς τὸ δωμάτιόν της δύπτως θρηνήσῃ ἀνδρὶ ἐπὶ τῷ χωρισμῷ αὐτῆς ἀπὸ τοῦ πατρικοῦ οἴκου. Πρὶν ἐξέλθῃ τοῦ δωματίου της, ρίπτεται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ὑπὸ μᾶς θεραπαινίδος μέργας τις καὶ πυκνὸς πέπλος ἔξ οὗ θρυρρᾶς μετάζης. 'Υπὸ δύο ὑπηρετιῶν συνοδευομένη ἐπιβαίνει τοῦ φορείου ἡ νύμφη, καὶ ὑπὸ τοῦ ἥκους τῆς μουσικῆς καὶ τῶν τυμπάνων ἐκκινεῖ πάλιν ἡ δλὴ πομπὴ διπλῶς ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ. Πρὶν ἀφικθῇ ἐνταῦθα, ὁ γαμβρὸς πλησίᾳει πρὸς τὸ φορεῖον, ἐν φῷ δχεῖται ἡ νύμφη, καὶ κρούει διὰ τοῦ ριπιδίου του τὴν ψυρίδα τοῦ φορείου. Αἱ συνοδεύουσαι τὴν νύμφην θεραπαινίδες ἀνοίγουσι τὴν θύραν, καὶ ἡ νύμφη καταβαῖνει, κεκολυμμένη ὑπὸ τοῦ πυκνοῦ πέπλου. 'Οπως εἰσέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ ἡ νύμφη δρεῖται νὰ διαβῇ φλεγομένην ἀνθρακιάν, πατοῦσα ἐπὶ τῶν καιομένων ἀνθράκων. Οὕτω εἰσέρχεται εἰς τὴν αἰλουρίαν τῆς ὑποδοχῆς, ἐν ᾧ περιμένει ὁ γαμβρὸς καθήμενος ἐπὶ ὑψηλῆς ἔδρας. Εἰσελθόντας τῆς νύμφης, ὁ γαμβρὸς καταβαίνει καὶ ἀφαιρεῖ τὸν πέπλον ἀπὸ τοῦ προσώπου της, τὸ δόπιον τάρα μόλις βλέπει κατὰ πρωτὴν φοράν, ὡς ὑποτίθεται. 'Ο γαμβρὸς καὶ ἡ νύμφη ἐκτελοῦσι τῷρα πολλάς θρησκευτικάς ἐθιμοτυπίας, ἔχοντας ὡς κύριον σκοπὸν τὴν λατρείαν τῶν προγόνων, μετὰ ταῦτα δὲ τὸ εὐτυχές ζεῦγος τῶν νεονύμφων εἰσέρχεται εἰς τὸν νυμφάνα. 'Εκ τῆς ἀνω, παρὰ τῷ προσκεφαλαίῳ πλευρᾶς τῆς νυμφικῆς κλίνης κρέμανται τρεῖς λωρίδες ἑρυθροῦ χάρτου, ἐφ' ἤν τινας γεγραμμέναν διάφοροι εὐχαὶ, μεταξὺ δὲ λαβῶν καὶ ὅπως ἡ κλίνη αὐτῇ φέρῃ εὐτυχίαν καὶ εὐλογίαν καὶ γεννηθῶσι τῷ νεονύμφῳ ζεῦγος ἐκατόν τιοι καὶ χλίοι ἔγγονοι. 'Ο γαμβρὸς καὶ ἡ νύμφη καθέζονται ἡδη ἐπὶ τῆς κλίνης ταῦτης καὶ πίνουσαι τέσσαν. 'Ηδη ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς φίλους καὶ γνωστοὺς νὰ εἰσέλθωσι εἰς τὸν νυμφικὸν τοῦτον θάλαμον, νὰ ιδωσι τὴν νύμφην καὶ νὰ προσφέρωσι τὰς συνήθεις εὐχάριστας τῶν, πρὸ πάντων ὑπὲρ πολυτεκνίας. 'Ο γαμβρὸς εἰσέρχεται εἰς συνδιάλεξιν μετὰ τῶν ζένων, ἐνφὶ ἡ νύμφη ἐπιβλέπει τὰς ἑτοιμασίας καὶ προπαρασκευάς τῆς εὐωχίας, ἵτις θὰ γείνη περὶ τὸ ἐσπέρας καὶ καδ' ἦν ἡ νύμφη συνήθως ὑπηρετεῖ τοὺς δαιτυμόνας ὡς θεράπαινα. Μετὰ τὸ δεῖπνόν, οἱ πενθεροὶ προσκαλοῦσι τοὺς νεονύμφους εἰς γεῦμα διὰ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν. — Εἰς τινα μέρη τῆς Σινικῆς ἐπικρατεῖ τὸ ἐθιμον, καδ' ὁ οἱ δαιτυμόνες μένουσι καδ' ὀλην τὴν νύκτα εὐωχούμενοι παρὰ τοῖς νεονύμφοις. — Τῇ πρωῒ τῆς τρίτης μετὰ τὸν γάμον ἡμέρας ἡ νεόνυμφος εἰσάγεται ὑπὸ τοῦ συζύγου αὐτῆς εἰς τὴν αἰλουρίαν τὴν περιέχουσαν τὰς εἰκόνας τῶν προγόνων αὐτοῦ, ὅπως προσφέρῃ τὴν λατρείαν της. 'Ο πατήρ τοῦ νεονύμφου εἰνεις ωσαντάς παράν. 'Αροῦ προσκυνήσωσι τὰς εἰκόνας τῶν προγόνων, προσφέρουσι καὶ εἰς τοὺς πλησιεστάτους συγγενεῖς ὄμοιοιν τινὰ προσκύνησιν καὶ εἴτε δέχονται παρ' αὐτῶν μὲν δῶρα δύο χρυσᾶς γομίσματα ἐντετυλιγμένα ἐντὸς ἑρυθροῦ χάρτου. — Οι γονεῖς τῆς νεονύμφου ὑποχρεοῦνται νὰ κάμωσι τῇ τρίτῃ μετὰ τοὺς γάμους ἡμέρας μακροτέραν τινὰ ἐπίσκεψιν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ νεαροῦ συζύγου καὶ νὰ πρεσφέρωσιν αὐτῷ διάφορά δῶρα, οἷον καρπόδις, σχυλικίσματα, δρυνίας, χοιρίδια κτλ. Τὸ δῶρα ταῦτα ἔχουσι τὴν γαστίσιαν, ὅτι δὲ πρότερον βίος τῆς νεαρᾶς γυναικὸς ἔτος μεριππος. 'Αν δὲ ἀνήρ εὑρῃ ὅτι ἡ γυνὴ αὐτοῦ δὲν ἔτοι αὔξει νὰ φορέσῃ τὸν ἐκ μυρσίνης στέφανον, ἀποτελεῖ αὐτὴν ἀμέσως πρὸς τοὺς γονεῖς της. — Τῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τοὺς γάμους προσκαλοῦνται οἱ ἐν τῷ γάμῳ παρευρέθεντες ζένοι εἰς νέαν εὐωχίαν, τότε δὲ ἔκαστος ἐξ αὐτῶν ἀπίτεται, κατὰ γῆς ἐνθύπιον τῆς γυναικὸς καὶ ἐγγέζων τὸ ἔδαφος μὲν τὸ μέτωπόν του φωνάζει: «Συγχαῖρω». 'Η γυνὴ μετὰ τούτο πάτει ωσαντάς χαμαὶ καὶ ἀνταποδίδουσα τὴν προσκύνησιν ταῦτην ἀποκρίνεται: «Ἐξχαριστῶ». Κατὰ τὴν εὐωχίαν αἱ γυναῖκες καληδηνται κεχωρισμέναι ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν, τὸ δὲ νεαρόν ζεῦγος ὑπηρετεῖ τοὺς δαιτυμόνας. Τὸ δεῖπνον τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ πέντε τῶν τοῦ τοῦ γάμου ἐθίμων.